

Den overordentlige Kommission og senere i Afviklingsudvalget, helt og blankt har givet Tilslutning til et Forslag som dette; ja, jeg tager vist ikke meget fejl i, at det ærede Medlem netop har været meget ivrig for at tilvejebringe den Ordning, saa at alle Parter enedes om, at Beløbet fordeltes som her angivet, fraregnet de enkelte Tilføjelser, der er kommet til senere ved Behandling i Finansudvalget. Det virker da unægtelig overraskende, at Socialdemokratiet her gennem den samme Ordfører lader udtale, at det under ingen Betingelse kan gaa med til en saadan Fordeling paa maa og faa, som den ærede Ordfører udtrykte sig, af disse Midler. Det ærede Medlem Hr. Hauge kunde ikke blot gaa med den Gang, men han var endogsaa for mindre end 1 Aar siden Medforslagsstiller til et Forslag om at fordele disse Midler paa den Maade, her er angivet. Det kan dog neppe være det ærede Medlems Mening, at han her i Tinget vil fremsætte den, Anskuelse, at det, der blev vedtaget den Gang, var en Tuskhandel, hvorved det ærede Medlem gik ind paa at fordele disse Midler, for at denne Hudeordning kunde blive vedvarende i Fremtiden. Hvis det var en saadan Akkord, der blev sluttet, en saadan Forhandling bag Kulisserne, saa mangler der i hvert Fald Aftale om, hvor længe denne Hudeordning skulde bestaa.

Om denne Hudeordning, som heller ikke jeg skal komme nærmere ind paa — i den Henseende er jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen —, og som jeg har haft den Ære og Glæde at ophæve, om den skal jeg kun sige dette, at for mig staar det som ikke blot det mest indviklede af alt, hvad man har fundet paa under Krigen, og det siger ikke saa lidt, men ogsaa som den mest umulige og hensigtsløse af alle de overordentlige Foranstaltninger, som Krigstiden har opvist Eksempler paa. Naar det ærede Medlem nu føler sig forpligtet til helt at løbe fra de Forslag, han selv har været med til at udarbejde og senere har givet Tilslutning til, og nu opstiller et nyt Forslag om, at Beløbet skal anvendes til Grundforbedring for det mindre Landbrug, vil jeg sige, at det ærede Medlem misforstaar fuldstændig, hvad her er Tale om. Thi jeg kan vel være enig med det ærede Medlem i, at Grundforbedringsarbejder, baade i det store og i det lille Landbrug, er i høj Grad tiltrængte og ønskelige, og at de bør fremmes saa meget som muligt; og som jeg i sidste Møde i dette høje Ting havde Lejlighed til at bebude, vil der fra mig i Løbet af meget kort Tid

fremkomme Forslag, hvorved der, ganske vist indenfor ret snævre Grænser, fra Bevillingsmyndigheden skulde kunne stilles et Beløb til Raadighed netop for de mindre Jordbrugere, saaledes at der ydes dem Laan til at udføre de mest tiltrængte Grundforbedringsarbejder. Hvor meget eller hvor lidt Staten i saa Henseende vil ofre, maa overvejes ud fra den Trang, der er til Stede, og hvad man i den Henseende mener at kunne afse. Men det har ikke mindste Forbindelse med det her foreliggende Lovforslag.

Det er det, som det ærede Medlem har misforstaaet og overser. Det ærede Medlem har Tilbøjelighed til — det er ikke i Dag første Gang, det sker — at holde store Taler om Ting, der i og for sig er Selvfølgeligheder. At det er ønskeligt at afhjælpe Arbejdsløsheden, er vi alle enige om. Men naar man tænker paa, hvad det er for Midler, det ærede Medlem vil anvende, bliver man forbløffet; det virker overraskende, at det Middel, der skal anvendes, skal være det tiloversblevne Beløb fra Hude- og Skindordningen — hvis det er det, der skal virke, vil denne Ordning ved sin Død gøre betydelig mere Nytte, end den gjorde, da den virkede i levende Live. Det ærede Medlem kunde lige saa godt have foreslaaet, at disse 3 Mill. Kr. skulde henlægges til en Fond til Oprettelse af Sindssygehospitaller, om hvilke min Kollega den højtærede Justitsminister nylig har stillet Forslag. Jeg vil ikke sige, at der er nogen direkte Forbindelse mellem Hudeordningen og Sindssygehospitaller — det skulde da være paa den Maade, at hvis ærede Medlemmer eller andre her i Landet virkelig for Alvor skulde forstaa den Hudeordning, jeg havde den Ære at ophæve, virkelig skulde forstaa, hvad den gik ud paa, vilde de i hvert Fald faa en meget stærk Hovedpine, og det kunde for visses Vedkommende faa Forbindelse med de Anstalter, jeg nys nævnte.

Forslaget om at disse Penge skal anvendes til Grundforbedringslaan, er, hvis jeg maa anvende et af det ærede Medlems egne Udtryk, et rent agitatorisk Forslag; her stilles vi igen Ansigt til Ansigt med det mindre Landbrug og med Arbejdsløsheden, der skal afhjælpes. Det er Ting, der lyder meget godt, men de vedkommer ikke det, der drøftes; og idet jeg endnu en Gang beklager, at jeg ikke kan og efter de fremsatte Udtalelser ikke tør regne med Socialdemokratiets Støtte — hvad jeg ikke skal nægte, at jeg havde regnet med efter de forudgaaende Forhandlinger —, udtaler jeg min Beklagelse af, at det ærede Medlem har anbragt sig i den Stilling, han har, at han